

І суцільно наукається,
В свого не чурається...
Т. ПІВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редкації і Адміністрації:
'Svoboda', 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК ІХІV. Ч. 226. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го ЛИСТОПАДА 1957 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 22, 1957 No. 226. VOL. LXIV.

ЗДА І ДЕРЖАВИ НАТО ЗУСТРІНУТЬ АГРЕСІЮ НЕГАЙНОЮ ВІДПЛАТОЮ

ДОЛЛЕС ВІДБІВ ПОДРОЖ ДО ШІКАГО РАЗОМ
ІЗ СТВЕНСОНОМ І РАЗОМ З НИМ ВІЗВІВ УЧАСТЬ
У ПРИЙНЯТТІ РАДИ ДЛЯ ЗАКОРДОННИХ
ВЗАСМІН

Шікаго. — У випадку збройної атаки, поведеної на збройні сили держав НАТО, подібної до японської атаки на Перл Гарбор відплата акція буде переведена негайно і на місці командантами окремих збройних сил — таку заяву склав державний секретар Джан Фостер Доллес журналістам перед прийняттям Ради для закордонних взаємін, що відбулося в Шікаго в середу 20 листопада ц. р. Кожна спроба такої атаки визначатиме водночас напад на збройні сили ЗДА, бо під сучасну пору американські військові з'єднання включені у багатьох випадках у збройні сили НАТО. На думку Доллеса, сьогодні є три можливих розклади світової кризи: — перша — піти на злагоду із Совєтами і таким чином добитися відпущення міжнародних взаємін, друга — протиставитися совєтській експансії самим тільки З'єднаннями Держави Америки і третя — протидіяти загрозі з допомогою співпраці з іншими націями вільного світу. Сприйнятливою є тільки ця третя можливість. В подальшому заявив Доллес, що він не може визначити, як довго це триватиме холодної війни, але він переконаний, що свободолюбні ідеї і вільний спосіб життя дадуть у цій війні перевагу З'єднанням Держави Америки. Запитаний у справі вигляду

Стівенсон інформує демократів про свою співпрацю з урядом

Вашингтон. — Аллей Е. Стівенсон, який погодився бути дорадником державного секретаря Джана Фостера Доллеса і президента Айсенауера в справах американської політики в Північно-Атлантичному Пакті (НАТО), постійно інформує про свої демократичні погляди на політику уряду, і тому демократичні члени Конгресу повинні знати, яку програму підготував уряд на конференцію в Парижі. Стівенсон розмовляв вже з демократичним сенатором Естесом Кіффером, і буде ще конферувати з сенатським провідником в Сенаті сенатором Ліндоном Б. Джонсоном. Демократичний спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбіри заявив, що "акція Аллея Е. Стівенсона є добра".

Летунство проти плану армії продукувати протиракетну зброю

Вашингтон. — Летунство звернулося до голови Об'єднаних Шейфів Штабу з окремим зверненням, в якому просить заборонити здійснювати програму армії в дільниці ракет, яку пропонує шеф штабу армії генерал Максвелл Д. Тейлор. Згідно з планом ген. Тейлора треба б впровадити три роки видати 6 більшовицьких доларів на продукцію протиракетних керувань ракет, які мали б бути готові вже в 1961 році. Летунство сумнівається, чи поступи армії в цій дільниці, нахальствуючи вже в такій стадії, що армія зможе здійснити свою програму побудови протиракетної зброї в запланованому часі. І тому летунство сумнівається, чи варт видавати такі великі суми на цю програму.

Гарриман зарядив слідство в справі „конвенції картелю злочинців“

Нью Йок. — Губернатор Нью-Йоркського штату Аверел Гарриман зарядив слідство в справі „конвенції картелю злочинців“, яка відбулася при кінці минулого тижня в містечку Аппалачі, Н. Й. В цій конвенції взяло участь 65 провідників підземного світу з цілої країни. Поліція довідалася про неї, списала протокол з її учасниками, і наказала їм роз'їхатися додому. Коли виступає цю оригінальну конвенцію осіб, які всі мають за собою численні злочини і які всі є в реєстрі поліції, дійшло до загального відомого, деякі поліцейські урядовці нарікали, що поліція повинна була перевести докладне слідство з тими злочинцями, з якого можна було довідатися, чи цей

Д-р В. Галан обраний на віце-президента „КАРЕ“

Нью Йок. — Минулої середи, 20-го листопада, тут відбулися збори відомої американської організації співпраці КАРЕ, на яких д-р Володимир Галан, президент ЗАУДК, був обраний віце-президентом цієї інституції. Членами КАРЕ є цілий ряд добровільних допоміжних агентств, включено і ЗАУДК. Ця організація відома переважно з того, що вона, співпрацюючи з відомими урядовими агентствами, займається розподілом і пересиланням стандартних харчових, одягових та інших пакунків для потребуючих осіб в усіх країнах, за винятком

Обрано нову Управу Українського Інституту Америки

Нью Йок. — В середу минулого тижня тут відбулися збори Ради Директорів Українського Інституту Америки, на яких обрано нову управу цієї інституції, знову з п. Володимиром Джуком, відомим індустріальним та основним і головним фундатором Інституту, на чолі. Віце-президентом обрано давнього співробітника Інституту та його правного дорадника, адвоката Г. Кейна. Далішими членами управи обрані: Павло Чорномаз — скарбник, Теодор Джуко — помічник скарбника та інж. Остап Балабан — секретар. На тих зборах прийнято в члени Інституту п. Ол.

ЗУСТРІЧ СТВЕНСОНА ІЗ ПІНО

Французький міністер закордонних справ Християн Піно (ліворуч) в розмові із Аллесом Е. Стівенсоном, з яким, як він заявив, єдиний його „далий дружній взаємин“. Відбулася зустріч Стівенсона з Піно, зараз після конференції Піно із державним секретарем ЗДА Доллесом.

Дальші переговори про роззброєння — під знаком запиту

Об'єднані Нації. — Переїждивши до денного порядку над совєтською погрозою, що СРСР не візьме більше участі в нарадах Комісії для справ міжнародного роззброєння, якщо не складуться певні умови, СРСР, як і раніше, не збирається вийти з Комісії. Секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой заявив, що він відмовився від теперішнього стану прохвоті цих ракет. Це саме твердив і директор програми керування ракетами в департаменті оборони Вільям Н. Голдей, який сказав, що ЗДА можуть бути децю позаду СРСР в дільниці продукції далекосяжних ракет. МекЕлрой сказав, що його департамент вимагає до уваги прохвоті армії для збудування протиракетної зброї.

Президент Тунісії відвідує короля Марокка напередодні його виїзду до ЗДА

Рабат, Марокко. — Марокканський король (недавній султан) Мохамед V вийшов з цілим почтом назустріч президенту Тунісії Габібібу Бургуїбі на летищі, коли той прилетів в середу 20-го листопада з Тунісу до столиці Марокка з своєю першою офіційною візитом. Марокканський король розцілював це туніський президентом для замінифестування перед цілим світом, та перед усім перед арабським світом, що між ними двома арабськими володарями існує приязнь. Чотири місяці тому взаємини між ними сильно були прохолодні, коли Бургуїбі перемістився в Тунісі дестронізації та монархічного на республіканський устрій. За останнім спостереженням західних коментаторів — розмови між цими двома чільними діячами арабського світу, які мають вирішальне значення в справі арабської орієнтації і в боротьбі до Москви, стосувалися головно проблеми Альжирю. Обидві ці держави і їхні володарі проявляли неодноразово бажання посередництва між Францією і Альжиром. Партизанська війна в Альжирі страшенно шкодить стабілізації відносин в цілій північній Африці та економіці й безпеці Тунісії і Марокка. Відвідини туніського президента в Рабаті мають ще те особливе значення, що безпосередньо після від'їзду Габібібу Бургуїбі — король Мохамед відлетить до Вашингтону, де вже в понеділок починає свою офіційну візит. Марокканський король дістав дуже серйозного листа від президента Айсенауера з висловом переконання, що його, Мохамеда, приїзд до ЗДА матиме „історичне значення“.

ЗДА звільнили частину заморожених фондів Єгипту

Каїро. — В єгипетських колах поширилася вістка, що в останньому часі в Америці звільнено \$1,000,000 з єгипетських фондів в американських банках, заморожених американським урядом після націоналізації Єгиптом Компанії Суецького Каналу. Американські чинники частинно потвердили цю вістку, принавивши, що до цього часу, протягом останнього року, — ступеню з заморожених \$40,000,000 звільнено яку частину себто \$10,000,000. Державний департамент погодився на звільнення тієї частини для вможливлення Єгиптові оплачувати кошти єгипетської амбасаді у Вашингтоні та виконувати свої грошові зобов'язання, що їх прийняв Єгипет з титулу різних торговельних трансакцій з американськими фірмами, що з-перед часу суецької кризи. Крім цього ЗДА не анулювали умови з Єгиптом з березня 1953 року про технічну співпрацю над піднесенням хліборобського стану в Єгипті. Згідно з тією умовою ЗДА мали б дати Єгиптові до 1960 року \$10 мільйонів, якщо в тому самому часі на ту саму ціль Єгипет інвестував би \$15,600,000. ЗДА вилатили вже \$4,000,000. В недавньому часі вони знову вилатили на ту ціль \$ 600,000.

ЗДА І ФРАНЦІЯ ВІДНОВИЛИ ДАВНЮ ПРИЯЗНЬ

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР ПІНО ВІДБІВ У ВАШИНГТОНІ НАРАДУ У СПРАВІ ТУНІСІ

Вашингтон. — Французький міністер закордонних справ Християн Піно висловив своє задоволення з своїх дотеперішніх розмов, що їх перевів у Вашингтоні з державним секретарем Дж. Ф. Доллесом і секретарем оборони Нілом МекЕлросом. Ці розмови стосувалися трьох головних справ: 1. достав зброї для Тунісії, 2. встановлення у Франції бази для далекосяжних ракет і 3. тактики на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй під час дебати над справою Альжирю. В справі зброї для Тунісії досягнуто принципове порозуміння в двох точках: 1. щоб не давати Тунісії більше зброї, ніж вона дійсно потребує для своєї армії і 2. щоб ЗДА, Англія і Франція спільно з Тунісією устійливі військові потреби Тунісії. Французи вважають, що треба б радше давати кріси просто в руки туніським воїнам, а не магати збирати їх в складах, бо зі складів вони куди легше помандрували б в руки — альжирських повстанців. Державний секретар Доллес відразу погодився з міністром Піно, що треба знати по зможі найкращу гарантію, щоб американської зброї не дістали альжирські партизани. Він заперечив теж Піно, що „покищо“ Америка не має заміру вислати Тунісії дальшу зброю. У нарадах з секретарем оборони МекЕлросом і його заступником Доналдом Кьюрлессом французький міністер дістав задоволення, що не відповідають правді вістки, поширені французькою пресою, наче б між ЗДА й Англією було порозуміння, щоб ці дві англоамериканські держави зберегли монополію у продукції атомової зброї та що вони устійливі між собою, як попередити дальшу продукцію всієї зброї між членами НАТО. Французького міністра заперечено, що ніхто не думає заперечувати Франції її права продукувати атомову зброю, якщо вона захоче робити це. Також, що розподіл праці між членами НАТО в дільниці зброєвої продукції, то це, мовляв, буде предметом Ради Ради НАТО. Оскільки згода про вилаткування у Франції бази для далекосяжних ракет, при чому поінформовано міністра Піно про план встановлення таких баз у всіх країнах НАТО, які на це погодяться. В справі зброї для Тунісії обидві сторони — ЗДА і Франція — стрічаються з тою трудностю, що вони не знають, скільки зброї і якої прибуло з Єгипту і скільки цієї прибуло з туди. Однак найбільшим джерелом задоволення французьких чинників з вислуду нарад міністра Піно у Вашингтоні з досягненим задоволенням, що ЗДА й Англія не думали ніколи про деграндування Франції з ролі рівноправного партнера і чинника, як одного з „великої трійки“ Заходу. Християн Піно залишається в Нью Йорку для дебати в Об'єднаних Націях над справою Альжирю, яка почнеться з початком наступного тижня. Він не виключає, що може прийїхати йому поїхати до Вашингтону для дальшого наряду з зв'язку з грудневим з'їздом „на вершинах“ у Парижі.

Ливан обмежує свободу арабських втікачів

Бейрут. — Уряд Ливану прийняв цілу низку постанов, які застосовують контролю над арабськими втікачами з Палестини. Вони перебувають в межах Ливану понад 100,000 масово і є постійним джерелом не тільки господарських, а й суто-політичних турбот для ливанської влади. З загостренням відносин між Єгиптом і Сирією з одного боку та західними державами і про-західними арабськими країнами з другого — арабські втікачі з Палестини є головним кадром, з якого рекрутуються агітатори, змовники й атакатори. Вони є джерелом фанатичних за-судів, від військової адміністрації.

Президент Зах. Німеччини з відвідинами в Італії

Рим. — Від останнього відвідин приватний авіаційний президент Гейс матиме в Північній Італії. Це перша візита німецького голови держави в Італії після Гітлера. До цих відвідин прикладають в міжнародному політичному світі поважне значення, вважаючи в них наявний доказ тісної співпраці нової Німеччини й Італії в Європі, зокрема в середземноморському басейні. Німці й італійці устійлюють спільну поведінку на грудневий з'їзд прем'єрів держав НАТО у Парижі.

У СВІТІ

● Совєтського маршала Константина Рокоссовського, який до осені минулого року був „поліським“ військовим міністром, призначено командантом Закарпатської військової округи і „визначено“ до Президії ЦК компартії Грузії. Тепер він може з таким самим успіхом називати себе грузином, як раніше називав поляком.

● В Альжирі арабські повстанці зробили засідку на змовників французького боку в убитих 9-х воїнів. Французький комуніст повідомляв, що „контрастні“ били 40 повстанців. Альжирські повстанці закидають брехню французьким комуністам, але переверити, хто говорить правду, неможливо.

● Совєтська амбасида в Лондоні вдруге — обидва рази безуспішно — інтервенувала, намагаючись не допустити до поля в Англії немихлів Совєтських. З початком цього року військовий у Лондоні англійський переїждив роману Володимира Дуднічева „Не сажай лише хлібом“, з антигосподарською тенденцією, — а тепер совєтська амбасида протестувала проти вилатання повісті Бориса Пастернака „Доктор Живаго“. 67-річний Пастернак живе в СРСР і має там опінію найкращого російського перекладача Шекспіра. Невідомо, як опиниться в англійському видавничій рукописі його повісті, не друкованої в СРСР.

Ніксон — найсильніший республіканський кандидат на президента в 1960 році

Прінстон, Н. Дж. — Американський Інститут Публічної Опінії д-ра Геллупа перевірив опитування між республіканськими виборцями в листопаді ц. р. і ствердив, що найбільшій симпатії серед них втілюється віце-президент Річард М. Ніксон. Прихильність виборців до Ніксона не змінюється від серпня цього року, це значить від часу попередніх опитувань. Ніксон дістав 48 відсотків голосів, стільки саме, скільки мав в серпні. Сенатор Вільям Ф. Новленд — 12% (в серпні також 12%);

Федеральне військо 27-го листопада відійде з Литл Року

Вашингтон. — Секретар армії Вільбер М. Брокер повідомив, що все федеральне військо 27-го листопада залишить літунство порядку при центральній середній школі в Литл Року, Аркансас, бо службу повинні там 153-й полк Крайової Гвардії. Командантом над 900 воїнами Крайової Гвардії залишиться командант Військової Арміїської Округи генерал майор Едвін Волкер. Тепер в Литл Року стоїть 225 воїнів армії, але вони зможуть відійти напередодні „Дня Подяки“, бо в місті покращала

В АМЕРИЦІ

● На домашній американській фабричній, що виробляють приналежності білизни, президент Айсенауер погодився встановити квоту і збільшити мито на імпортовані приналежності, щоб охоронити домашній промисел. Приналежності імпортували до ЗДА скандинавські країни.

● Прибуток компанії „Кокс-Колл“ протягом перших 9-ох місяців цього року становив 24,766,970 доларів, або по 5.85 доларів за один акцію. За той самий час минулого року прибуток цієї компанії вивинив 24,247,876 доларів (по 5.69 доларів за акцію). Загальний прибуток в цьому році становив 130,695,084 доларів, а в минулому році в перших 9-ох місяцях — 119,610,419 доларів.

● Родина вбитого ватажка гангстерів Алберта Анастасіа продас на ліценції його меблі з

СВОБОДА
Українська газета

СВОБОДА
Українська газета

FOUNDED 1883

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1957

PEREPLATATA: \$10.00 One year \$10.00
Na рік \$10.00 One year \$10.00
Na рік \$10.00 One year \$10.00
Na рік \$10.00 One year \$10.00

SUBSCRIPTION RATES: \$10.00 One year \$10.00
Six months \$5.25 Three months \$2.75
Three months \$2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗБРОЙНА СИЛА — ПЕРША ТУРБОТА

Остання пресова конференція державного секретаря Джона Фостера Дольгеса з вітрянкою 19 чл. мала дуже цікавий характер. Говорилися на ній про складні атомові і ракетні зброї на західно-європейському суходолі й на американських базах; про можливість таких складів у Канаді; про можливість згоди Сенату на умови в цих справах з іншими країнами, чи достатність прерогатив Президента; про те, чи в справі розподілу атомової і ракетної зброї перемовинуватимуть уряди держав НАТО, чи це річ внутрішнього порозуміння в головній військовій кватирі НАТО з ген. Норстедом на чолі; чи військовий секретар МекЕлрой правильно жив слова "договір" на означення міжнародної угоди або "порозуміння" в справах достав зброї; була мова про війни і хист воєнків різних західно-європейських держав у користуванні наймодернішою зброєю на випадок війни; врешті — про справу вислання зброї для Тунісу. Правда, була там мова й про суто політичні справи, як ось про приїзд до Вашингтону в найближчих днях західно-німецького міністра закордонних справ Гайнріха фон Брентау, про спір між Індонезією і Голландією в зв'язку з Західною Гвінеєю чи про співпрацю державного департаменту з Адлем Стівенсоном. Але всі ці політичні справи забрали несповна одну четверту частину часу пресої конференції, а військові справи — три чверті. І сам державний секретар, очевидно, не був дуже задоволений з такою ходу своєї зустрічі з журналістами, бо кількакратно відсилав їх до військових чиновників, компетентніших для надання відповіді в суто військовій матерії.

Це — характеристичний приклад, чим сьогодні цікавиться журналістичний світ, який — очевидно — відчуває настрій широкого громадянства. Коли ж широке громадянство не має розуміння для технічних подробиць організації військової оборони в обличчя советської загрози, то все ж — воно відчуває саму загрозу. А журналісти хотіли б знати більше, ніж повідомляють про це офіційні комунікати, і хотіли б випередити їх. Вони хотіли б уже нині знати якомога докладніше про речі, що будуть предметом нарад з'їзду 15-х прем'єрів держав НАТО у Парижі, в середині грудня ч. р. Хоч кількакратно появлялися північній вістці, що президент Аїзенгавер і англійський прем'єр Мекміллен, прийнявши рішення відіти з'їзду, не намітали були ніякого конкретного денного порядку, проте загальною прийняття, що головною проблемою на тому з'їзді буде питання підвищення збройної сили західного блоку.

Це не є справа самих тільки військовиків. Коли президент ЗДА і прем'єр Англії ствердили, що непомірно зросла більшовицька загроза для західного світу, то — очевидно — таке переконання підлягає і всім іншим членам НАТО. А справа небезпечна для держави, — це турбота цілого народу, отже його уряду і парламенту. Бо підвищення збройної сили вимагає передусім підвищення військового бюджету, а значить і вищих сум на цілі, тісно пов'язані з військом. Позиція ЗДА у відношенні до їх союзників із НАТО завжди ще упереджена з уваги на посидання тих родів зброї, що їх ці союзники зовсім не мають, або мають тільки частково. Однак — як одностайне ствердження американські кореспонденти з різних столиць — претензії учасників Паризького з'їзду до ЗДА будуть напевне вищі й настільки ж, ніж були раніше, бо зріє критичизм щодо збройного примату Америки в цілому світі. Можна купувати на тему "спутників", можна не признавати й безпосереднього військового значення, можна говорити про них, як про пропагандистський трюк, але не можна легковажити таких фактів, що ось в маленькому Люксембурзі, що проперує як центр такої капіталістичної установи, як Стале-Вугільна спілкова 6-х держав, у тій країні, де рік тому було й сліду комуністичних симпатій, тепер значно зросли комуністичні впливи. Не можна легковажити факту надзвичайного зросту впливу Парті Праці в Англії і меморіалу урядів Бельгії і Голландії з критикою нби монополічного англо-американського військового планування в НАТО. На ситуації в цілому світі боліло відбивається помилка, яку зроблено, дозволивши Москві, щоб вона перша виступила з міжпланетарними сателітами й вплинула цим на умн й настрій сірх мас.

І тому, під впливом цієї нової ситуації, після нових чванлих заяв і погроз Хрущова, під впливом відкритих Совстамі всіх спроб у ділянці міжнародного розроблення, на перше місце вибилося знову питання збройної сили. І добре, що так воно сталося. Добре, що триста американських журналістів на пресої конференції у Вашингтоні своєю постановою засвідчують примат збройної сили над усіми іншими питаннями. Бо єдиний аргумент, що промовляв до розуму Москви, це — збройна сила вільного світу.

МІЖ ІНФЛЯЦІЄЮ Й ЕКОНОМІЧНОЮ ЗНИЖКОЮ

Республіканський уряд президента Аїзенгавера у другій своїй каденції має розв'язати деякі закордонні й внутрішні проблеми, від яких залежатимуть конгресові вибори 1958 року і які можуть кинути вибори 1960 року. А справи ці не такі то вже й легкі до розв'язання, бо вони залежать не тільки від Вашингтону, але в деякій мірі і від дальшого розвитку міжнародної ситуації.

Під час цього річного сесії Конгресу і демократи і республіканці напередиди старання зменшити видатки федерального уряду, в тому числі й видатки на оборону країни та на зв'язану з цією справою допомогу закордонно. Уряд всіма силами намагався втримати якнайбільш позиції на видатки в цих двох пунктах бюджету, але під пресією виборців, які надсилали численні листи з вимогою зменшити федеральний бюджет, кінце-кінцем погодився зменшити видатки на оборону. І тоді кол. секретар оборони Чарлз Е. Вилсон видав зарядження про зменшення оборонної продукції та про скасування деяких контрактів, головним чином у ділянці авіаційної продукції.

Наслідки цих заряджень виявилися незабаром. Почало збільшуватися число безробітних, в господарстві помічалася знизка, інвестиції великих фірм почали зменшуватися, і з усіх боків загрозили про затримку в економічному розвитку. Про це говорив і Президент на одній із своїх пресоїх конференцій. Але він твердив, що це — тільки наслідок припинення економіки до зміни господарської ситуації, і що про економічну депресію не може бути й мови. Аїзенгавер пообіцяв, що коли країні загрожуватиме більша економічна знизка, то уряд негайно вжив заходів, щоб до неї не допустити.

І ось 14-го листопада Федеральна Система Резерви повідомила, що вже від 15-го листопада зменшується на 0.5 відсотка дисконт від позичок у федеральних банках Нью Йорку, Атланти, Річмонда і Ст. Луїсу. Для економістів і фінансистів це було несподіванкою, бо вони, хоч і сподівалися цього, але не в такому скорому часі. Зменшення дисконту від позичок у федеральних банках — це значить полегшення в одержуванні кредиту, це засіб для збільшення руху в промисловості і одночасно для підвищення продукції та обниження числа безробітних, яке почало зростати в останніх місяцях, коли звичайно мас спадати.

Федеральна Система Резерви вже шість разів збільшувала дисконт від позичок у федеральних банках від початку 1955-го року, коли економіка ЗДА почала рекордно розвиватися і внаслідок цього почала в останніх двох роках зростати інфляція долара. Ще в серпні цього року збільшено дисконт з 3-ох до 3.5 відсотка як засіб проти зросту інфляції, а 14-го листопада треба було скасувати те останнє збільшення дисконту, і тепер воно знову становить 3 відсотки.

Як бачимо, боротьба проти

ВСЕАМЕРИКАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ ПОБОРЮВАННЯ КОМУНІЗМУ

Пітсбург. — Під знаком хвилювання спричиненого "спутником" і в намаганні знайти відповідь на питання — що робити, щоб найефективніше поборювати загрозу з боку більшовицької Москви, проходила восьма конференція Всеамериканської Конференції для поборювання комунізму, що 15 і 16 листопада ч. р. відбулась в Пітсбурзі, Па.

Комунізм — ворог свободи було гаслом цього річного доповіді, що, розбиті на чотири сесії, мали з'ясувати три основні питання: комуністичну агресію на різних географічних широтах і в сфері міжнародної політики; стратегію й тактику Москви для збереження нагромадженого і поширення свого панування на решту вільного світу. Добір тем і референтів задовільно виповняв поставлене завдання, а глибокий підхід до проблем поодиноких референтів, їх компетентність і, назагал, правильні й висновки дозволяли евалюувати пітсбурзьку зустріч як наскрізь вдачу.

Випадання угорської революції

Палко, проголошую апел до всіх, кому дорога свобода, промовою відкрив конференцію видавця газети "Кріс Геральд" д-р Д. А. Полінг, підкреслюючи, що комунізм не лише матеріально, технічно-збройно, мобілізація ЗДА, але й, в першу чергу, психічної та політичної, що однією перешкодою величезний змаг між волею й рабством. Інституційний обід, алаштований після відкриття, виповнило відзначення річниці угорського повстання. Його відкрив український член Ек-

добробуту країни. Останнє його зарядження про зменшення дисконту від позичок у федеральних банках та обниження кредиту мас на цілі одне й друге. Збільшення дисконту від позичок мало на цілі стримати інфляцію і не допустити до легких кредитів, які збільшують грошовий обіг. Тепер виявилось, що попит на позички зменшився, і тому можна було зменшити дисконт.

Біржа zareгувала прихильно на вістку про зменшення дисконту. Ньюйоркська біржа в перший день ще не відгукнулася на це зарядження, але біржа в Сан Франціско, яка дізналася скорше про зарядження Федеральної Системи Резерви внаслідок різниці часу, відповіла на нього підвищенням ціни на акції. В останніх п'ятьох хвилинах тієї біржі продано 38,000 акцій. Акції "Крайслера", "Олім Матісон", "Дженерал Дайнемік" підскочили на 3 пункти, а фірма "Буйн", "Бетлем Стіл", "Галф Ойл", "Дженерал Моторс", "Дженерал Електрик", "Стандард Ол Каліфорнія" — на два пункти. В наступних днях також і ньюйоркська біржа прихильно zareгувала на зарядження Федеральної Системи Резерви. Можна сподіватися, що економічна знизка в 1958-му році буде незначною, і що інфляція валюти не буде збільшуватися в такому темпі, як це було в 1956 і 1957 роках.

ОБОРОНА ТУРЕЧЧИНИ

З перспективи часу, що відділяє світ від напруження, яке постало між ССРС і Туреччиною і готує кожночасно розгорітися у третю світову війну, воєнно-політичні коментатори намагаються де-що розгадати з того, що багатьом людям нагадує підготову до легендарної боротьби між Давидом і Голіафом. Коли взяти під увагу відношення сил між ССРС і Туреччиною, як 10:1, то декому могло б видаватися, що катістрофальна прогроз Туреччині в цій боротьбі була б самозрозумілою й неминучою. Коли, однак, підходити до цієї справи аналітично, маючи на увазі, що Туреччина в разі нападу на неї не була б осамітненою, то поки розвивався б глобальний військовий, перший удар 600-тисячної армії турків і греків (450 тис. турків і 150 тис. греків) могла б відіти.

Головне командування НАТО мас утретовані дані про те, що ССРС не розпочне тепер третьої світової війни, бо, поперше, він це до неї як слід не підготувався, а по-друге, він має дуже поважні внутрішні суперечності; з яких усунення Жукова треба вважати тільки за одне з підтверджень того, що в мілітарній советській машині не всі головні колеса зазублюються так ідеально, як то декому могло б здаватися. До того ж заяву головнокомандувача збройних сил НАТО Норстедта про те, що кожний, хто розпочне війну з Заходом, без огляду на те, де, коли і в якому місці, буде безжалісно розгромлений й — Свєрст приїждяли були не як пусту фразу, бо вони знають, що ця заява була виголошена в порозумінні з міродайними чинниками, які знають собі справу з того, що в майбутній війні переможе тільки той, хто мас запевнення, що що відповідальність може взяти на себе.

Варто розглянути хоч по-бік, як виглядало, "воєнне поготівля" у відношенні до Туреччини в загальному. Під час кульмінаційного напруження між Туреччиною і Сирією американська 6-та флотія, доповнена англійськими бойовими морськими одиницями, переводила великі маневри коло південно-західного узбережжя Туреччини. Сама тільки 6-та флотія, яку в останньому часі дуже підсилено, мала 4 авіаносці, 3 кружляки, 30 винищувачів, 70 великих човнів-амфібій з власною постачальною флотилією, 9 підводних човнів, 10 міноносців, 16 швидкісних катерів і 55 кораблів-постачальників (танкерів, амуніційних, харчових та боєприпасних одиниць).

Головна сила 6-ї флотії — це т. зв. "атомове ядро", тобто авіаносці і їхня охорона — двадцять винищувачів і підводних човнів, що з них — заявив д-р Філіпс, підпідраючи своє ствердження рядом фактів, зокрема з робітничого сектора, Лейбор Юньйон, що є доменом впливів комуністів.

Про недоліки американського високого шкільництва і konieczність впровадити негайно ґрунтовне вивчення теорії і практики комунізму у високих школах говорив о. проф. Дж. Ф. Кроні.

Українська участь в конференції

Як і попередніх років, українці дали поважний вклад у зміст і працю конференції, і поновний вибір до ексекютив представника УКК п. Ів. Дужанського треба вважати за своєрідне признавання для українського співпартнера інституції. А проте, що кілька років тому саме допущення УККА до членства в згаданій Конференції натрапляло на поважні труднощі. Треба признати, що на цьому відтинку українська сторона провела добру роботу, а попередні референти на конференції (д-р М. Прокоп у 1955 р., в Шикаго, проф. Р. Смаль-Стоцький в 1956 р. в Омага, Неб.) з'єднали для українських доповідачів пошану і поклали початок добрій традиції Всеамериканської Конференції — запрошувати на річні конвенції українського референта.

Цього року українським доповідачем був автор цих рядків, який говорив про "історію до обставин тактики і нахилів надзвичайної сили волі у впровадженні в життя своїх планів та намірів". Протягом майже трьох поколінь Покійний разом із своїми тодішніми товаришами й однодумцями розбудовували те, що перебрали від попередників, і клали основи підштурбову далшу розбудову українського національного життя. Овочі тієї розбудови і праці були наглядними, потішними і підбадьорюючими. Національна свідомість у народі стала найбільшим досягком. Листопадський з'їзв був її наслідком. Д-р Кость Левницький написав про це прекрасну книгу. Він радів очима своєї праці. До смерті не перестав бути активним громадянином. За німецької окупації, хоч і хворий, жив великою надією, що всі окупації остаточно минуться, і тоді запанує українська правда на українській землі в шатах Вільної Української Держави. З цієї вірою й помер.

ВАСИЛЬ МУДРИЙ ПАМ'ЯТІ ПЕРЕДОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИКА

(У 16-ту річницю смерті д-ра Костя Левницького)

Актом 4 листопада 1916 р. Австрія й Німеччина проголосили творення польської держави. Ця подія заскочила не тільки Загальну Українську Раду, але й всіх українців. Зокрема, зробила вона гіточе враження на леґіон УСС. Цей факт стався за прем'єрства Керберга, що прийшов на місце вбитого Шторка. Представники австрійського уряду в особах прем'єра Шторка, австрійського міністра закордонних справ, тодішнього мадярського прем'єра і представника Німеччини заперечували українську делегацію (в особах д-ра Костя Левницького, д-ра Євгена Олександровича, і Миколи Василь-

кої Державності, 1-го листопада 1918 року Покійний д-р К. Левницький став головою першого західно-українського уряду. По катастрофі разом з іншими опинився і Покійний на еміграції в Відні, де тісно співпрацював з д-ром Євгеном Петрушевичем, тодішнім диктатором ЗУНР.

З еміграції Покійний повернувся до Львова в 1924 році. Від політики державної опозиції, але не перестав нею цікавитися. Всю свою велику енергію та досвід вкладав у розбудову українського господарського життя, очолюючи "Центробанк" та видавши професійні й юридичні справи. Він був головою Союзу українських адвокатів і редактором правничого часопису "Життя і Право". Від 1938 р. був делегатом у Найвищій Раді адвокатів у Варшаві, де перший промовляв про українців.

Д-р Кость Левницький був не тільки політиком. Він був вестороннім українським діячем. Завдяки своїм науко-

вим працям з ділянці права й економіки став дійсним членом НТПШ у Львові за головування Михайла Грушевського. Покійний був автором великого українського правничого науково обробленого словника.

Кількома наворотами він був членом Головного Відділу Т-ва "Провісті". Був дійм автором нових статутів для "Провісті", які мали за завдання пристосувати цю велику установу до нових певучих потреб, що їх висувало само життя. Для "Провісті" написав кілька популярних підручників про обов'язкове право в найважливіших справах, що мали велику вагу для нашого селянства. Покійний є автором трьох цінних праць: 1. "Історія політичної думки галицьких українців від 1848 до 1914 р." Львів 1926 (4-та том); 2. "Великий З'їзв" (До історії української державності від берега до листопада 1918 р. на основі споминів і документів), Львів 1931 р. і 3. "Історія ви-

звольних змагань галицьких українців 1914-18. Львів 1928 (три томи).

Крім того д-р Кость Левницький належав до будівничих українського господарського життя. Він був організатором і співвласником Красного Товариства Кредитового, аскураційного т-ва "Дністер", Українського Земельного Банку, парцеляційного т-ва "Земля", української споживчої кооперативи "Народна Торговля", Української Видвигної Спільноти "Діло", разом з д-ром Євгеном Олександровичем співвласником "Сільського Господаря" й численних інших економічних установ, що відіграли в житті українського народу величезну роль.

Можна різно підходити до оцінки різноманітної праці д-ра Костя Левницького, але навіть його найбільші противники не можуть і не сміють йому відмовити величезної працездатності і працьовитості, зокрема послідовності в політиці, гнучкості в підборі відпо-

дівної до обставин тактики і нахилів надзвичайної сили волі у впровадженні в життя своїх планів та намірів. Протягом майже трьох поколінь Покійний разом із своїми тодішніми товаришами й однодумцями розбудовували те, що перебрали від попередників, і клали основи підштурбову далшу розбудову українського національного життя. Овочі тієї розбудови і праці були наглядними, потішними і підбадьорюючими. Національна свідомість у народі стала найбільшим досягком. Листопадський з'їзв був її наслідком. Д-р Кость Левницький написав про це прекрасну книгу. Він радів очима своєї праці. До смерті не перестав бути активним громадянином. За німецької окупації, хоч і хворий, жив великою надією, що всі окупації остаточно минуться, і тоді запанує українська правда на українській землі в шатах Вільної Української Держави. З цієї вірою й помер.

(Кінець)

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДВАДЦЯТЕ ЛІТО...

Ще на причалі човна трикуто. У череті кричать качата. Уперше нині в душі відчуто. Двадцять літ уже почато. Двадцять літ... Сунці спід Жарюють в росах за синім бродом. А в буйних травах — ромашки білі. Лілеї білі у синих водах. Проміняв сонця навіс розліто. В обійми зєшло бере безмежну. Вп'яну серце двадцять літ. Двадцять літ мот безмежне.

ТАМАРА КОЛОМІСЦЬ

ВАЛЕНТИН В. САДОВСЬКИЙ

(3-го листопада 10-річчя смерті)

24-го листопада, 1947 року помер у б'єльській в'язниці в Києві Валентин Васильович Садовський, один з передових політичних діячів незалежного зриву 1917-21 рр. учений і публіцист, людина великої особистості, культури, глибокого знання, преміолога, вчачі і християнського характеру. І тому в 10-річчя його мученицької смерті треба згадати його незлічимими словами, в ім'я засади, що про видатних людей треба передавати пам'ять з роду в рід, щоб про них не забували, бо вони в сумі складалися на наш кіншій політичний і культурний дорібок. Валентин В. Садовський, може своїми чеснотами бути прикладом своїм нащадкам.

Валентин Садовський народився в священницькій родині в с. Пліщин на Волині 27 серпня 1886 р. (помер на 61-у році життя). Середню освіту здобув в Острозі, відвідував юридичну факультет університету в Києві і на економічному відділі політехніки в Петербурзі. Спершу почав працювати в адвокатській професії, але під час першої світової війни був на фронті, як інспектор складів "Союзу городів південно-західного фронту", а від вибуху революції включився в передові ряди українського визвольного руху. Ще за студентських часів став членом РУП-у (Револьюційна Українська Партія), а після перетворення її в 1905 р. на "Українську Соціал-Демократичну партію" — увійшов до неї разом з С. В. Петлюрою, М. Поршом і ін. Ще як студент у Києві пересидів близько року у в'язниці за національно-політичну метушливість. З того часу хворів на легені.

Переїхавши весною 1917 р. до Києва, став членом Української Центральної Ради і секретарем юстиції в першому Генеральному Секретаріаті. Активно співпрацював в різних тодішніх українських виданнях в Україні. В 1920 р. переїхав на еміграцію, займаючи в останньому часі пост міністра праці. Вже в Польщі виступив із Соц.-Дем. партії та в Тарнові і Варшаві присвятив виключно науковій і публіцистичній праці, обравши за центр свого зацікавлення економіку України. Переїхавши в 1925 р. до Чехословаччини став доцентом, потім професором Української Господарської Академії в Празі, а, переїхавши, відвідавши до Праги, став професором Українського Вільного Університету. Другу світову війну пережив, чи пак переживав, у Празі. Всупереч намовам приятелів і власної дружини, не хотів виїздити до Німеччини. "Не вірив", щоб більшовики могли "розпаношитися" в середній Європі. 12 травня 1945 року на четвертий день після зайняття Праги червоним військом — його й численних інших політичних емігрантів більшовицької енкаведисти "запросили" ніби для познання з совєтськими "ученими". Ніхто з них не вернувся. Коли агенти приїхали за Валентином Садовським, якраз нікого більше не було дома. Так і забрали його і слід за ним загинув. На всі запити дружини були викрутки або негативні відповіді, що, мовляв, такого не знають і т. д. Він сам зумів дати знати про себе з Ратборської в'язниці, але передати туди нічого не можна було. Перед Різдвом 1947 року дружина дістала на свою пражську адресу від невідомої жінки з Києва коротку записку російською мовою: "Мене просили повідомити Вас, що Валентин Садовський помер 24 листопада 1947 року. Ного приятелі старалися об'їжджати йому похорон". Адреса авторки листа, мабуть, була сфінгована, бо ніяк відповідь на листи дружини, посилаючи туди, не наспіла. Згодом провірено, що Валентин Садовський так і помер у в'язниці, як жертва умовин дикої совєтської в'язничної системи.

Найважливішими творами, що їх залишив Покійний є: "Економічна географія України", "Світове господарство", "Праця в СССР", "Націоналізм і політика Совєтів на Україні", "Українська людина в СССР за переписом з 17 грудня 1926", "Сучасні проблеми економіки України" й ін. Друкував свої твори в Записках Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, якого був дійсним членом, у виданнях Українського Наукового Інституту у Варшаві, де був керівником економічного семінара, у виданнях Господарської Академії в Подбраздах й Українського Вільного Університету у Празі. За війнятих студентських років, в яких політичний темперамент людини зв'язаний просто з молодістю, Валентин Садовський, зрештою, не був типом "бойового" політика, а радше типом активного громадського діяча, вченого дослідника і професора. Мав спокійну, зрівноважену, надзвичайно погідну вдачу, був премийний у товариському житті і не мав особистих ворогів. Тому великий гурт його приятелів і знайомих згадує його і нині, після десятих років його смерті, з найбільшим жалем.

НЕОБХІДНЕ ДЛЯ

САДКІВ, КУРСІВ, ПІКІЛ, МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ:

1. Савицька — "ГІСТЬ З НЕБА"
Миколайська вистава в 3-ох відділах (з нотами), ціна дол. 1.
Д-р Е. Жарський — "РУХАНКА, ГРИ-ЗАВАНІ"
Нарис програми фізичного виховання, ціна дол. 1.
Замовляти:
В-во Шкільної Рада, 302 West 13th St., New York, N. Y.

Прощання

з Мирославом Скалою - Старицьким

Новітня воєнна стратегія знає генералів, що з запідати командують масами воєні, але знає й летунських генералів, які летять на ворога, командуючи густо — часто тільки — самим собою.

Якщо "воєнні порівняння" годяться до мистецького життя, то наш славний тенор, Мирослав Скала - Старицький сам собою створив хлосний тип такого "літаючого генерала". Можна тивуватися, який чиним у добу, що давало відспівала солістам "мичучою пам'яті", серед своїх "конціоналів", для яких обстановка: співак, аккомпаніатор, фортепіан на сцені — завжди була "чужа чужина", як з усім цим, наш співак стігав на залю рекордів маси глядачів, далеко більш, ніж можуть притягти промовців". Але ж, у тому-то і є справу: коли "самітний генерал" збивав сотні ворожих літаків, чи зніщав ворожі арсенали й комунікації, то його заслуги ніколи далеко переходили заслуги того "масового генерала", якого воляції "маси" віджирали, чи здобули мільйон відносно фронту.

Наш співацький генерал М. Скала - Старицький у нашій відспіваності має кредит такого самітнього генерала. Адже він сам, без підтримки буд-яких меценатів — не кажучи вже про "масового мецената", як в нас не менш проблематично, ніж індивідуально — сам здобув трохи не всі музичні центри ще вільної Центрально-Західної Європи й Північної Африки. А такого буд-то будь-чим не осміє!

На прощальному вечорі-концерті Старицького в Клівленді (10 листопада) можна було виразно відчувати, що "мистецьке життя" порівняння на асупі цих радків такі "на місці": що тут така справа з "генералом-фронтовиком української культури й української ідеї, який оце, побувавши на відлупці між своїми, "абома" (що химерно доплі переносилося як океан) — знову мусить вертатися на свій фронт. В голосі пісень, головую української пісні співака, а далі, в приватних розмовах із ним найвиразніше тремтало те "людське, м'яке". Коли після концерту на сцені з'явилася безконечна черга старих, малих, мистців і лавірів, з яких кожне хотіло стиснути славному землякові руку, нагадати про себе й дістати на пам'ятку його дедикацію — автор граф, офіційна королівська своєю скромністю поза, а з нею величність відійшли наближ: ред, нам, стоїть наш рідний, наш добрий "Миросло", який так же хотів дотикатися нас — як ми його, так же пригадував, де, з ким із нас він що й коли пережив — як і ми. Хіба ж життя без своїх товаришів дитинства й молодості, без вірних (яке страшно це слово стало!) "супутників" його мистецького народження і зростання для Старицького не така сама безповоротна втрата, як нам жити без нього?

Автор цих слів завжди підкреслює, що він діяч, повний діяч у справі музики — "якже тоді такому писати про майстра, типу Старицького? ... Одне тільки скажу: коли співак проспівав "раханну" арію, а опери "Ловці перлів" (Бізе) — мапаємо і старий Вєняміно Діхлілі і віглений Орфей — Енріко Карузо (який встав з гробу) зворушено сказали: "Козі нон фан, туті!" так співають тільки найбільші! Конкретно: ця арія, наспівана на пластинку великим Карузом є надлава однією з наших клівлендських радіограм, не зробила була ні школи, ні навіть шлагеру в нашому місті. Після концерту Старицького зі співак, як хто зміг, цілий український Клівленд!

Пістори годним вісімсот клівлендців були "ловцями перел", які ринули на них з естради дуже нерівномірно акустичної залі "Линколі Гайскул". Пістори годним віджиром слухачів з запертим задихом слідували за чарівником, що, а легістично Тіла Олденшпегеля, брав вершини музичних гімалів, грався жемчужинами веселливої оперної шехеріади, та водив людей по стежках рідного побуту, по шпильці і злалась рідної історії. Ефект був такий, що слухачі, які не знають, чи не визнають браву при відкритті сцени в часі театральної п'єси, з надміру ентузіазму, заливали залю гримасами оплесками "недалеко перед закінченням пісні. А коли концерт закінчився, на сцену — як до "мирування", посуваю дві черги ентузіастів, що хотіли мати прийняти підпис майстра, на свою виключно власність.

Ціком не на маргінесі імпресії, треба згадати аккомпаніатора — Гіора Сонєвського з Нью-Йорку. З-під його пальців фортепіан розсипався як місяць, не сівало, іскристі, як персоніг (що тієї жінки випав у Клівленді), жемчуги, які, як казочні самоцвіти, вели співака до успіху.

В закінчення — мале розчарування, "побожне розчарування" залі. Українські побутування і родинки, чи місцеві вставили в порядку, але, їх може співати кожний пересічний співак іспівачка. Від Старицького людина хочуть тільки речей, яких ніхто інший з наших співаків не годен узгадати, чи не годен так співати. Словом: ім або зорі з (високого) неба, або бєлькант... Хай маєстро і знавич розсудить, чи таке меншо слухачам на здоров'я вийшло б...!

Концерт, як проїзд великого корабля по спокійному морі, який по собі велике враження. Зокрема шкільна молодь, яка бачить нашою чужий блиск і нашу "нищету многу", побачила, а почувла, що в нас теж є своя культура, свої мистецтва, свої світлиці. Треба б тільки, щоб такі концерти відбувалися частіше. Тому, дякуючи нашому маєстро, довів до незабуттє переживання, на прощання гукнемо: до повидного побачення! Обов'язково в Клівленді!... Цим разом на залі було тільки вісімсот слухачів, а на другий раз буде двічі й тричі стільки. Наш Клівленд уже такий удався, що перший раз його треба тягти. Але раз він засмакує, раз раз розжале братови, а сват сватів, тоді — "хлопці підємо"!

О. Гайсмайєр

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У ЗДА

повідомляє, що в суботу 23-го листопада відбудеться наукове засідання Природничого Відділу УВАН у ЗДА з доповіддю Любови А. Дражевської п. н. "Сучасний стан інженерної геології в Україні і в СССР". Засідання відбудеться о год. 6-й веч. в приміщенні: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th Street, New York 21, N. Y. Вхід вільний.

Керівництво Відділу.

3 ЖИТТЯ ГРОМАДИ І ОРГАНІЗАЦІЇ

Бруклін, Н. Й.

Листопадні Роковини.

Українська громада в північній частині Брукліну 17-го листопада відзначила 39-ті Роковини Листопадового Чину Академію, яка відбулася в залі Українського Народного Дому при вул. Гренд.

Академію започатковано співом американського гімну у виконанні мішаного хору при керівстві св. Духа під дириг. п. Лева Рейтаровича. Після того той сам хор відспівав стрілецьку пісню "Ой у лузі червона калина". Академію відкрив парох церкви св. Духа о. декан Володимир Андрушків. Він згадав про Листопадний День на зах. українських землях 39 років тому, коли український народ став у ряди вільних народів світу, проголосивши свою державну самостійність. Лиє сто п'яний Чин тріба, випадувати не тільки раз у році на світловій академії. Про нього треба пам'ятати кожного дня тим способом, що будемо триматися своєї церкви й народу, будемо зберігати нашу традицію та передавати її нашим дітям, щоб могли зайняти наші місця та зберегти наші церкви, наші народні домівки й наші інституції, які давніші наші іммігранти збудували й заснували величними коштами. Американські українці не мусять емігрувати за Україну, але вони можуть їй допомогти в її боротьбі.

Святкову промову виголосив учасник визвольних змагань д-р Іван Козак, працівник У. Н. Союзу. Він змалював боротьбу українського народу за свою волю і оповів, як прийшло до того, що 1-го листопада 1918 року західні українські землі оголосили свою волю бути незалежними та творити одну Соборну Українську Державу. Тоді, 39 років тому, вільний світ не розумів ще загроз від комунізму і не підтримував українців у боротьбі на два фронти проти ворогів, які зашили його державу. Тепер Америка бачить, що це таке російський комунізм і заявляє, що тринного й справедливого миру в світі не буде так довго, поки не впаде совєтська тюрма народів. Український народ бажав волі для себе, і на це має право згідно з Божими й людськими законами.

Хор церкви св. Духа виконав ще такі пісні: Марш України — муз. Кітасого. Спів, герої, знавич розсудить, чи таке меншо слухачам на здоров'я вийшло б...!

Пі Зєня Гавришків відспівала дві пісні: Нагадай, бандуро, співай — муз. Кітасого і "Любуй Україну" — муз. Фомєнка. П. Гіор Стефанішин гарно декламував вірш Черкасенка "І знов Листопад".

Публіка ширими оплесками приймала промови й виступи хору, а пав З. Гавришко дістала ще й китичку квітів.

Члени місцевого Відділу СУ-МА ім. Т. Шевченка мило відгали настроєву сценку "В Листопадову Ніч" (на основі сценічної фантазії О. Лугового), яка зробила сильне враження на присутніх.

Хор церкви св. Духа складається з тут народжених і новоприбулих іммігрантів. Він недавно скріпився кількома дівчатами, які до нього вступили. Це дає надію, що той хор під великим диригуванням п. Д. Рейтаровича і надалі буде гарно розвиватися. П. Іван Зяць співає в ньому вже понад 30 років, не зважаючи на свої 64 роки.

Академію влаштував Відділ Центрального Комітету, до якого належать всі місцеві товариства в північному Брукліні. Програму підготував п. Лен Рейтарович, аккомпаніювала пав Іванна Прийма з Нью-Йорку. Всім тим, які причинилися до цієї такої успішної Академії, належить повне признання за їхній труд.

ФОНД "ВЕСЕЛКА"

У цій рубриці друкуємо з признаннями і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу "ВЕСЕЛКА".

СПИСОК Ч. 7.

Передплата	Пожертва	Разом
С. Тураш, Нью Йорк	35.00	
Д-р І. Макарушка, Бруклін	4.00	0.00
Д-р І. Мельник, Шикаго	4.00	4.00
П. Кудирський, Вунсакет	4.00	2.00
Т. Мацьків, Ф. Саскетчвал	4.00	2.00
Д-р П. Оршківський, Бруклін	4.00	2.00
Я. Петрів, Торонто	4.00	2.00
Н. Семєнов, Амстербург	4.00	2.00
М. Стєслюк, Нью Йорк	4.00	1.00
С. Дробинський, Куєвель	4.00	1.00
Е. Дражковський, Філадельфія	4.00	1.00
Д-р П. Семія, Шикаго	4.00	1.00
Ю. Кузан, Торонто	4.00	1.00
Д. Рубаха, Гемпсхейр	4.00	1.00
І. Вербоушків, Нью Йорк	4.00	1.00
Д. Яремко, Боффало	4.00	1.00
М. Калючч, Вандлот	4.00	1.00
Н. Косібр, Клівленд	4.00	1.00
А. Семєніч, Медісон	4.00	1.00
Н. Геретич, Саммерфілд	4.00	1.00
Д-р М. Крижановський, Н. Й.	4.00	1.00
М. Прокоп, Нью Йорк	4.00	1.00
І. Гадзіла, Клівленд	4.00	1.00
З. М. Мичковський, Порт Кл.	4.00	1.00
Р. Овчарук, Ньюарк	4.00	1.00
Р. Гіор-Бєрєсєвський, Торонто	2.00	10.00
М. Микитка, Лорейн	2.00	2.00
С. Меренко, Монтерейл	2.00	2.00
С. Куріло, Вінгетон	2.00	1.00
В. Семіо, Ст. Джозеф	1.00	5.00
В. Бых, Бруклін	1.00	1.00
З. Глух, Нью Йорк	1.00	1.00
М. Баран, Джерсі Сіті	1.00	1.00
Х. Єлішевська, Торонто	5.00	
Е. Савчин, Шикаго	5.00	
Т. Корнєвський, Алікапа	4.00	
В. Кашуба, Шикаго	4.00	
Е. Нисаревський, Ст. Пол	4.00	
Г. Волинський, Рачестер	4.00	
Г. Трабєв, Клівленд	4.00	
М. Чайковський, Монтерейл	4.00	
М. Каркоць, Мінеаполіс	4.00	
А. Степан, Ньюарк	4.00	
В. Діабалд, Іллейфілд	4.00	
Б. Лотошій де Вєлгост, Ньюарк	4.00	
Ф. Гордон, Ньюарк	2.00	
Т. Ступар, Ля Порте	2.00	
В. Кучук, Седар Гроув	5.00	
Л. Казіска, Дітройт	5.00	
М. Лавіч, Нью Брайтон	5.00	
С. Куропєв, Шикаго	5.00	
Д-р М. Орловський, Плесант С.	5.00	
І. Гулей, Нью Йорк	5.00	
Д. Шалапай, Дітройт	5.00	
І. Когут, Ванд Брук	3.00	
С. Смірє, Смірє	3.00	
В. Савіч, Філадельфія	3.00	
І. Загоруйко, Бурлінгтон	3.00	
Д. Хрушчів, Галлей Фолс	2.00	
І. Корнєвський, Нью Йорк	2.00	
В. Дікан, Фєрріє	2.00	
П. Гасєвський, Бємден	2.00	
Г. Закорчєний, Лінден	2.00	
В. Хміль, Плейфілд	2.00	
М. Костів, Лос Анджєлес	2.00	
П. Самойлов, Бруклін	2.00	
С. С. Гутчин, Бруклін	2.00	
Д. Володос, Флешінг	2.00	
А. Галь, Монсєєс	2.00	
С. Криєв, Асторія	2.00	
П. Заніко, Ст. Джозеф	2.00	
О. Рубалт, Понтіава	2.00	
В. Солєвський, Діамейка	2.00	
В. Чорний, Літл Фолс	2.00	
М. Волдєвський, Форт Вєйн	2.00	
І. Копп, Тайтсбіт	2.00	
Б. Фенік, Елєзабет	2.00	
О. Діктришин, Мінеаполіс	2.00	
П. Імачук, Лонг Айлєнд	2.00	
М. Пасєвич, Нью Йорк	2.00	
Ф. Медіс, Пасєйк	2.00	
В. Мисєк, Бруклін	2.00	
С. Шинілявський, Боффало	2.00	
Д-р А. Слєп, Нью Йорк	1.00	
В. Жовнір, Бруклін	1.00	
М. Бабій, Рачестер	1.00	
А. Імєколюк, Смірє	1.00	
А. Яремко, Шикаго	1.00	
Д. Лопушанський, Рандолф	1.00	
М. Савіч, Честер	1.00	
І. Романчук, Пасєйк	1.00	
Д. Фортуня, Елєзабет	1.00	
Т. Мацьків, Джєксон	1.00	
С. Шатєвський, Філадельфія	1.00	
С. Нєбошєвський, Сріко	1.00	
М. Томчук, Рутєрфорд	1.00	
М. Маслєй, Філадельфія	1.00	
М. Гороховича, Лєйквуд	1.00	
П. Майдєвський, Філадельфія	1.00	
П. Вітєно, Вільні	1.00	
М. Чолєй, Ньюарк	1.00	
Г. Імачук, Медісон	1.00	
Г. Бух, Понтіава	1.00	
З. Омеєвський, Рачестер	1.00	
Г. Юшєвський, Дітройт	1.00	
С. Таратунський, Понкєре	1.00	
Н. Комар, Бруклін	1.00	
Разом	\$ 164.00	\$ 214.00
Ганіше проголошено	\$ 511.90	\$ 719.40
Разом все	\$ 675.90	\$ 933.40
		\$ 1,566.80

КРАЩІЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ — ЦЕ СУТО ДЕМОКРАТИЧНА УКРАЇНСЬКА БРАТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ. СТАТИ П ЧЛЕНОМ, — ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ І ВАШІХ РІДНИХ МАТЕРІАЛЬНО. ЦЕ ЗНАЧИТЬ БУТИ СПІВВЛАСНИКОМ НОГО ПАДБАЯ І ВИБИРАТИ, ЧИ БУТИ ВИБРАНИМ В НОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Кружка Пластпратія в Нью Йорку

відбудуться — в СУБОТУ, 7-го ГРУДНЯ 1957 р. о год. 5-й по полудні в ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ — 144 Друга Еве, Нью Йорк.

Просимо ласкаво всіх членів Пластпратія, всіх батьків Пластової молоді та всіх українських громадян — взяти численну участь у тих Заг. Зборах!

Управа ПЛАСТПРАТІА

Мару's Lady of the Lake
Route 30 ATCO, N. J. Tel.: Bertin 7-0392

ІІ МАЦЮК

Сопрано

АКОМПАНЬАМЕНТ: п. ЄВГЕНІЯ ЧАПЕЛЬСЬКА

Квитки можна набуті: АРКА, ЕКО, ГОВЕРЛІА та при КАСІ в день концерту.

НЮ ЙОРК

Субота 23-го листопада 1957

ГОД. 7:30 ВЕЧОРА

Залю JUNIOR HIGH SCHOOL

Ave. 'B' at 6th St.

БЕЧЕРНИЦІ

Залю удекорована картинками БОГЕМІСТІВ.

ДОХІД НА МОНОГРАФІЮ БОГЕМА

БОГЕМА

в НЮ ЙОРКУ

БЕЧЕРНИЦІ

СУБОТА, 23-го листопада 1957 р.

Залю НАРОДНОГО ДОМУ

142 — 2 Ave.

ПОЧАТОК о год. 9-й вечора ВСТУП \$2.50

БЕЧЕРНИЦІ

СУБОТА, 23-го листопада 1957 р.

Залю НАРОДНОГО ДОМУ

142 — 2 Ave.

ПОЧАТОК о год. 9-й вечора ВСТУП \$2.50

ПРАЦЯ • HELP WANTED MALE •

ПОТРІБНО НЕГАЙНО

Фахового ПРЕСМАНА

ДО ДРУКАРНІ „СВОБОДИ“

— Платня, після угоди. —

Голоситесь: у Адміністрації „СВОБОДИ“.
81 — Grand Street JERSEY CITY, N. J.
Телеф.: HEnderson 4-0237

МЕХАНІКИ

ВАНТАЖНИХ АВТ

Diesel and Gas

Над. організації виробів ван-
тажних авт, мас місця для
перспективних механіків, у
своїй роботі наплав.Юліана ставка і великі користі.
Праймається на денну і нічну
зміну.

Телеф.: Mr. Buell

між 9:30 А. М. 1 3:30 P. M.

BI 2-4400

ПРАЦЯ

• HELP WANTED FEMALE •

WRAPPERS

(у міст 18-35 р.)

— 4 год. — 40 год. — 12 год.

— 1 год. — 37 1/2 год. в тижні.

Голоситесь в бібліотеці: Street Pl. — 40 Cooper Square —

Near Astor Pl.

BUY U. S. SAVING BONDS

Шукаєте праці — шукаєте робітника?

Зверніться до Агенції Посередництва Праці

TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY

33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137

Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані

робітники до праці в ресторанах

КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ,

ПОСЛУЖАНЦІ, ПОМІЧНИКИ І Т. П.

Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років! •

Наша Агенція відомо, що дає хочим добру а добре

платню працю! Переконайтеся про це!

JOHN GELETY, власник

MISCELLANEOUS

НА ГАРНИЙ СПОМИН... КУПИТЬ ПАМ'ЯТНИК У

ROSE HILL MONUMENTS

184 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey

Українські продавці — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY

Ми обслуговуємо і ставимо пам'ятники на всіх цвинтарях

в околиці 100 миль. — Також робимо написи.

Тел.: ESsex 2-0468

Увага! Шикаго й Околиця! Увага!

УКРАЇНСЬКА МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНА

СПІЛКА ЕКСПОРТ-ІМПОРТ

при 2135 ВЕСТ ШИКАГО ЕВЕНЮ,

ШИКАГО 22, ІЛІНОІС В АМЕРИЦІ

ВІДКРИЛА

Відділ ВИСИЛКИ ПАКУНКІВ

ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ

ТА ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ.

ДЛЯ ВИГОДИ наших клієнтів маємо на складі великий,

різноманітний вибір МАТЕРІАЛІВ, ШКІР, ЧОБИТ І ЧЕ-

РЕВНИКІВ, ДИТЯЧОГО ОДЯГУ, ХУСТОК, ШАЛІВ

і інших товарів найвищої якості, по найбільшій помірков-

аних цінах. Також вислаємо ЛІКНИ ТА ХАРЧОВІ

ПАКІТКИ.

• Посилки з оплачувані в нас включно з митом •

• Доставка посилок триває 6-8 тижнів •

• Летунською поштою 8-11 днів •

• КОЖНИЙ ПАКУНОК МОЖЕ ВАЖИТИ 40 ФУНТІВ •

• ДОСТАВА І ВИСІЛКА ГАРАНТОВАНІ •

Приймаємо пакки, переслані поштою на нашу ад-

ресу та виготовляємо їх впродовж 2-ох днів.

Бюро відкрите:

КОЖНОГО ДНЯ від 9-ї рано до 8-ї вечора.

ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ НА АДРЕСУ:

UKRAINIAN INTERCONTINENTAL EXPORT

& IMPORT COMPANY

2135 W. Chicago Ave., CHICAGO 22, Illinois, USA

або телефонічно на:

BRunswick 8-8844 or ARmitage 6-8488

Продається Шкіру на чоботи і черевики

футрівку — шкіряні золі — і т. д.

SOL LEVENTER

186 William St., New York City. — Beekman 3-5277-8

Від 9-ї по пол. — Закрито в суботу.

Після зазначених годин тільки за спеціальним домовленням.

ПОСИЛАЙТЕ РІЗДВЯНІ

грошові пересилки

ВЖЕ ТЕПЕР!

ДО ВСІХ ЧАСТИН СХІДНОЇ ЄВРОПИ

через знану, найстаршу фірму для пересилки

грошей в ЗДА

„НОВБАСНІОК АГЕНЦІЯ“

286 EAST 10th STREET

NEW YORK 9, N. Y.

Повна гарантія — офіційно 10 рублів за ... \$1.00

офіційно 14.36 чеських корон за \$1.00

Необмежені квоти без „мінімум“ чи „максимум“.

Мінімальна оплата.

Засновано 1920 р.

Tel. AL 4-8779

ВСЕАМЕРИКАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЛЯ ПОБОРЮВАННЯ КОМУНІЗМУ

(Закінчення зі стор. 2-го)

Лі вважав за вказане зроби-
ти довший реверанс в сторону
визвольної української бо-
ротьби і висловити „свій стид,
що ЗДА проявили дотепер
так мало нею зацікавлені.“Обидва доповідачі прийняли
за „добру монету“ різні „ду-
да“, якими нагороджували їх
монанджери НТС, і хоч стри-
мано, але з довірям і пози-
тивно поставилися до самої
організації та її акції. Вони
згадали також про наміри
НТС організувати всеамерикан-
ський союз боротьби проти комуні-
зму, вважаючи таку ідею за
позитивну і гідну підтримки.Слухаючи американо-схв-
звідців з франкфуртсько-
го, НТС-івського конгресу,
доводилося стверджувати їх
велику не інформованість
про цю організацію, а може й
сприятелів, які сприяли
манні всяких казок про „ро-
боту“ цієї організації в пенс-
труванні СССР. У них мож-
на було помітити якнайкраще
й найширше наставлення до
людей, що ведуть протибольш-
шевську боротьбу, наставле-
ння, яке, однак, може бу-
ти зловживане. У випадку
НТС це якраз і мало місце.Реасумуючи враження з
нарад Всеамериканської Кон-
ференції в Пінсбургу, треба
відзначити такі моменти:1. Українці почувалися себе
і в трактованні як співгосподарі
Конференції, їх репрезентую-
ть прислухуються до їх голо-
су; 2. Теперішня політична
ситуація є дуже пригодною
для популяризації серед
американської громадськості
наших ідей і з'єднання для
них симпатій та підтримки;3. Велике зацікавлення про-
тибольшевською боротьбою,
яке можна було помітити се-
ред учасників конференції,
десяти звернень до україн-
ського доповідача по додат-
кові інформації і велике за-
цікавлення, з яким було
сприйнято нове англомовне
видання „Пролог-у“ (присвя-
чене питанням совєтської
стратегії й українським ви-
звольним змаганням — видан-
ня Генерального секретаряту
Закордонних справ УГВР і
В-ва „Пролог“, вказують на
пекучу потребу інтенсифіка-
ції нашої дії на зовнішньому
відтинку. Її можемо успішно
перевести тільки спільними
силами всіх причетних до ці-
єї роботи середовищ, керую-
чись засадою, що українська
зовнішня політика може бути
тільки одна — українська.НТС очима американців
Хоча на цюорічній кон-
венції не було російського до-
повідача, про свої враження
з недавньої конференції НТС
(російської партії) т. зв. „со-
лідаристів“) у Франкфурті,
Німеччина, звітвали два ре-
ференти: пп. Ф. П. МенНама-
ра і д-р Бейлі. Їх реферуван-
ня йшло часово після украї-
нського реферату і, можна
думати, було ним до деякої
міри скомпенсоване. Заки пе-
рейти до свого звіту д-р Бей-лі вважав за вказане зроби-
ти довший реверанс в сторону
визвольної української бо-
ротьби і висловити „свій стид,
що ЗДА проявили дотепер
так мало нею зацікавлені.“Обидва доповідачі прийняли
за „добру монету“ різні „ду-
да“, якими нагороджували їх
монанджери НТС, і хоч стри-
мано, але з довірям і пози-
тивно поставилися до самої
організації та її акції. Вони
згадали також про наміри
НТС організувати всеамерикан-
ський союз боротьби проти комуні-
зму, вважаючи таку ідею за
позитивну і гідну підтримки.Слухаючи американо-схв-
звідців з франкфуртсько-
го, НТС-івського конгресу,
доводилося стверджувати їх
велику не інформованість
про цю організацію, а може й
сприятелів, які сприяли
манні всяких казок про „ро-
боту“ цієї організації в пенс-
труванні СССР. У них мож-
на було помітити якнайкраще
й найширше наставлення до
людей, що ведуть протибольш-
шевську боротьбу, наставле-
ння, яке, однак, може бу-
ти зловживане. У випадку
НТС це якраз і мало місце.Реасумуючи враження з
нарад Всеамериканської Кон-
ференції в Пінсбургу, треба
відзначити такі моменти:1. Українці почувалися себе
і в трактованні як співгосподарі
Конференції, їх репрезентую-
ть прислухуються до їх голо-
су; 2. Теперішня політична
ситуація є дуже пригодною
для популяризації серед
американської громадськості
наших ідей і з'єднання для
них симпатій та підтримки;3. Велике зацікавлення про-
тибольшевською боротьбою,
яке можна було помітити се-
ред учасників конференції,
десяти звернень до україн-
ського доповідача по додат-
кові інформації і велике за-
цікавлення, з яким було
сприйнято нове англомовне
видання „Пролог-у“ (присвя-
чене питанням совєтської
стратегії й українським ви-
звольним змаганням — видан-
ня Генерального секретаряту
Закордонних справ УГВР і
В-ва „Пролог“, вказують на
пекучу потребу інтенсифіка-
ції нашої дії на зовнішньому
відтинку. Її можемо успішно
перевести тільки спільними
силами всіх причетних до ці-
єї роботи середовищ, керую-
чись засадою, що українська
зовнішня політика може бути
тільки одна — українська.НТС очима американців
Хоча на цюорічній кон-
венції не було російського до-
повідача, про свої враження
з недавньої конференції НТС
(російської партії) т. зв. „со-
лідаристів“) у Франкфурті,
Німеччина, звітвали два ре-
ференти: пп. Ф. П. МенНама-
ра і д-р Бейлі. Їх реферуван-
ня йшло часово після украї-
нського реферату і, можна
думати, було ним до деякої
міри скомпенсоване. Заки пе-
рейти до свого звіту д-р Бей-лі вважав за вказане зроби-
ти довший реверанс в сторону
визвольної української бо-
ротьби і висловити „свій стид,
що ЗДА проявили дотепер
так мало нею зацікавлені.“Обидва доповідачі прийняли
за „добру монету“ різні „ду-
да“, якими нагороджували їх
монанджери НТС, і хоч стри-
мано, але з довірям і пози-
тивно поставилися до самої
організації та її акції. Вони
згадали також про наміри
НТС організувати всеамерикан-
ський союз боротьби проти комуні-
зму, вважаючи таку ідею за
позитивну і гідну підтримки.Слухаючи американо-схв-
звідців з франкфуртсько-
го, НТС-івського конгресу,
доводилося стверджувати їх
велику не інформованість
про цю організацію, а може й
сприятелів, які сприяли
манні всяких казок про „ро-
боту“ цієї організації в пенс-
труванні СССР. У них мож-
на було помітити якнайкраще
й найширше наставлення до
людей, що ведуть протибольш-
шевську боротьбу, наставле-
ння, яке, однак, може бу-
ти зловживане. У випадку
НТС це якраз і мало місце.Реасумуючи враження з
нарад Всеамериканської Кон-
ференції в Пінсбургу, треба
відзначити такі моменти:1. Українці почувалися себе
і в трактованні як співгосподарі
Конференції, їх репрезентую-
ть прислухуються до їх голо-
су; 2. Теперішня політична
ситуація є дуже пригодною
для популяризації серед
американської громадськості
наших ідей і з'єднання для
них симпатій та підтримки;3. Велике зацікавлення про-
тибольшевською боротьбою,
яке можна було помітити се-
ред учасників конференції,
десяти звернень до україн-
ського доповідача по додат-
кові інформації і велике за-
цікавлення, з яким було
сприйнято нове англомовне
видання „Пролог-у“ (присвя-
чене питанням совєтської
стратегії й українським ви-
звольним змаганням — видан-
ня Генерального секретаряту
Закордонних справ УГВР і
В-ва „Пролог“, вказують на
пекучу потребу інтенсифіка-
ції нашої дії на зовнішньому
відтинку. Її можемо успішно
перевести тільки спільними
силами всіх причетних до ці-
єї роботи середовищ, керую-
чись засадою, що українська
зовнішня політика може бути
тільки одна — українська.НТС очима американців
Хоча на цюорічній кон-
венції не було російського до-
повідача, про свої враження
з недавньої конференції НТС
(російської партії) т. зв. „со-
лідаристів“) у Франкфурті,
Німеччина, звітвали два ре-
ференти: пп. Ф. П. МенНама-
ра і д-р Бейлі. Їх реферуван-
ня йшло часово після украї-
нського реферату і, можна
думати, було ним до деякої
міри скомпенсоване. Заки пе-
рейти до свого звіту д-р Бей-лі вважав за вказане зроби-
ти довший реверанс в сторону
визвольної української бо-
ротьби і висловити „свій стид,
що ЗДА проявили дотепер
так мало нею зацікавлені.“Обидва доповідачі прийняли
за „добру монету“ різні „ду-
да“, якими нагороджували їх
монанджери НТС, і хоч стри-
мано, але з довірям і пози-
тивно поставилися до самої
організації та її акції. Вони
згадали також про наміри
НТС організувати всеамерикан-
ський союз боротьби проти комуні-
зму, вважаючи таку ідею за
позитивну і гідну підтримки.Слухаючи американо-схв-
звідців з франкфуртсько-
го, НТС-івського конгресу,
доводилося стверджувати їх
велику не інформованість
про цю організацію, а може й
сприятелів, які сприяли
манні всяких казок про „ро-
боту“ цієї організації в пенс-
труванні СССР. У них мож-
на було помітити якнайкраще
й найширше наставлення до
людей, що ведуть протибольш-
шевську боротьбу, наставле-
ння, яке, однак, може бу-
ти зловживане. У випадку
НТС це якраз і мало місце.Реасумуючи враження з
нарад Всеамериканської Кон-
ференції в Пінсбургу, треба
відзначити такі моменти:1. Українці почувалися себе
і в трактованні як співгосподарі
Конференції, їх репрезентую-
ть прислухуються до їх голо-
су; 2. Теперішня політична
ситуація є дуже пригодною
для популяризації серед
американської громадськості
наших ідей і з'єднання для
них симпатій та підтримки;3. Велике зацікавлення про-
тибольшевською боротьбою,
яке можна було помітити се-
ред учасників конференції,
десяти звернень до україн-
ського доповідача по додат-
кові інформації і велике за-
цікавлення, з яким було
сприйнято нове англомовне
видання „Пролог-у“ (присвя-
чене питанням совєтської
стратегії й українським ви-
звольним змаганням — видан-
ня Генерального секретаряту
Закордонних справ УГВР і
В-ва „Пролог“, вказують на
пекучу потребу інтенсифіка-
ції нашої дії на зовнішньому
відтинку. Її можемо успішно
перевести тільки спільними
силами всіх причетних до ці-
єї роботи середовищ, керую-
чись засадою, що українська
зовнішня політика може бути
тільки одна — українська.3 глибоким сумом повідомляю
Українське Громадянство на йміграції, що
20-го листопада 1957 р., о год. 7:30 ранку в Трентоні, Н. Дж.,
на 44-му році життя, нагло помер від тромбози серця

проф. Юрій Васильович СЕНЬКО

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО, БРАТ, ШВАГЕР І ДІДЯ

ПОХОРОНИ відбудуться в СУБОТУ, 23-го ЛИСТОПАДА 1957

року, о год. 12-й дня, на українському цвинтарі Бавнд Брук, Н. Дж.

Незмірним горем прибиті:

Донька — НАТАЛІЯ

Брат — ІВАН

Братова — ОЛЕКСАНДРА

Племінники — ПЕТРО й АСЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ

Племінниця — НАТАЛІЯ